

Pesnjenje med vzponi in padci, tišino in glasbo

Pesniški koncert za Aldo Merini V Štanjelu so predstavili knjigo Sveta dežela z izborom pesmi v originalu in v slovenskih prevodih Aceta Mermolje. Ravno kar je izšla pri tržaški založbi ZTT - EST

Na grajskem dvorišču Ob glasbenem spremstvu so recitatorji podali poezije v italijanskem izvirniku in slovenskem prevodu TJAŠA BRAJDIH

ŠTANJEL Pesniški koncert. Tako je organizator, Produkcijaska skupina Our-Labyrinth, poimenoval prireditve *Oh, Poezija ne usuj se name ... O, Poesia, non venirmi addosso ...*, ki je potekala sredi prejšnjega tedna in na kateri so predstavili dvojezično zbirko pesmi Alde Merini. Publikacija *Sveta dežela* z izborom pesmi v originalu in v slovenskih prevodih Aceta Mermolja je ravnokar izšla pri tržaški založbi ZTT - EST.

Na prijetnem večeru na grajskem dvorišču v Štanjelu so ob glasbenem spremstvu štirje recitatorji podali poezije v italijanskem izvirniku in slovenskem prevodu. K objavljenim v elegantno opremljeni knjigi so dodali še osem drugih, da je bila predstavitev pesniškega opusa Alde Merini še popolnejša.

Najprej je zbrane nagovorila pesnica, ki je daljša obdobja preživela v psihiatrični bolnišnici. Šlo je za odlomek iz dokumentarca *Dall'altra parte del cancello* (Na drugi strani mreže), ki ga je leta 2007 posnel režiser Alberto Puliafito. V njem Alda Merini zelo odkrito govori o lastni izkušnji hospitalizacije v umobolnici, v kateri »si nihče«, in o vzponih in padcih svojega umetniškega izražanja. Med intervjujem nenehno kadi in pesničin fotografski portret s cigareto v roki je med najbolj znanimi, pravzaprav je to njen »pravi portret«.

Prevod mora podati bistvo

Kot je Ace Mermolja zapisal v uvodu publikacije *Sveta dežela* (naslov je povzet po eni najpomembnejših pesničinih zbirk *Terra santa* - *Sveta dežela*), »Alda Merini (1931–2009) sodi med najbolj priljubljene italijanske pesniške glasove v drugi polovici 20. stoletja. Kljub temu, da sta tako njeno življenje kot poezija doživljala vzpone in padce, tišino in glasbo, se je pesnica povzpela na pesniški Parnas in se obenem globoko zasidrala v zavest širšega kroga bralcev.«

Pesniti je začela zgodaj in dejansko ni nikoli odnehala. V daljših obdobjih, ki jih je preživela v psihiatričnih bolnicah – diagnosticirali so ji bipolarno motnjo –, je večkrat umolknila. Vendar je šlo za daljše ali krajše prekinitve. Izdala je več kakovostnih pesniških zbirk, iz katerih so bile tudi nabrane pesmi, uvrščene v publikacijo *Sveta dežela* in podane na večeru v Štanjelu. Izbor je opravil Ace Mermolja, in sicer »na osnovi tega, kar so izbirali italijanski specialisti in italijanisti«. Pazil je tudi, da ne bi nanizal preveč podobne pesmi ali pa take, ki bi povzročale prevelike prevajalske težave. Razlika med italijanščino in slovenščino je namreč velika. Ob zaključku pesniškega koncerta je Mermolja v kratkem razgovoru z Vladimirjem Jurcem (Our-Labyrinth) in Martino Kafol (ZTT - EST) poudaril, da mora prevod ostati zvest originalu, podati

Alda Merini

Sveta dežela

Prevod: Ace Mermolja

Urednica: Martina Kafol

Poezija, 144 strani
ZTT, 2025

mora bistvo, prikazati, kate-ri je svet prevajanega avtorja. Razkrito je nadalje bilo, da se je zamisel o predstavitvi pesniškega opusa Alde Merini porodila lansko poletje, na večeru, posvečenem Cirilu Zlobcu. Vsekakor sodijo pesmi Alde Merini v okvir širšega projekta, ki ga za ZTT - EST pripravlja Ace Mermolja: prikaz italijanske poezije od leta 1945 do leta 2015.

Spajanje pomembno dejanje

Pesniški koncert kot tak je na štanjelskem grajskem dvorišču zaživel kot lepo zaokrožena celota. Uvedel ga je glasbeni ansambel, ki so ga sestavljali Aleksander Ipavec - Ipo (harmonika), Giorgio Pacorig (klaviature), Flavio Davanzo (trobenta), Denis Beganović (pozavna), Tinkara Kovač (vokal) in Ana Mezgec (violina). Pesmi Alde Merini v izvirniku sta podala Ariella Reggio in Riccardo Maranzana, v slovenščini pa Maja Blagovič in Vesna Jevnikar. Vmes je zaigral ansambel in zapela je Tinkara Kovač, z glasbo se je koncert tudi zaključil.

Predstavljene pesmi, navedno podane v italijansko-slovenskih dvojčkih, so na zbrane naredile vtis, organizatorje, ki so za večer lahko računali na pokroviteljstvo Občine Komen, pa utrdile v prepričanju, da je spajanje italijanske in slovenske literature pomembno dejanje. In zato bi moralo biti tovrstnih pobud, izdaj dvojezičnih publikacij in večjezikovnih nastopov, še več.